

vilde det dog bevirke den Fordel for Statskassen, at den slap for det årlige Under-skud ved Driften.

Ved Finanslovens Behandling her i Tinget er der mange Gange rettet Opfordring til den ærede Krigsminister om at paalægge den Kommission, som indkøber de henved 400 Heste, som årlig bruges til at holde Hærens Hestebestand vedlige, at indkøbe saa mange som muligt af disse Heste her i Landet i Stedet for at rejse til Udlandet efter dem. I de Oplysninger, der findes i en Skrivelse fra Ministeren, som er anført under Nr. 185 paa Betænkningen, synes jeg, at der er god Grund til at imødekomme disse Opfordringer. Det viser sig, som det ogsaa blev udtalt af Ordføreren i Gaar, at de fremmede Heste koste mere i Indkøb end de danske. Paa Omkostningerne ved Indkøbet sparer man saadan noget som 40 Kr. paa hver Hest, der købes her i Landet, og naar de efter nogle Aars Forløb ikke længere egne sig for militær Tjeneste, men maa sælges som Udsætterheste, koste de danske gennemsnitlig 40 Kr. mere pr. Stk. end de i Udlandet indkøbte. Ved Indkøb i Udlandet bliver der altsaa en Merudgift af ca. 100 Kr. for hver Hest, og dette vil sige saadan noget som i alt 25,000 Kr. for hvert Aars Indkøb, da det af samme Skrivelse ses, at der i Reglen årlig indkøbes ca. 250 Heste fra Udlandet. Naar det endvidere ses af disse Oplysninger, at de Heste, som indkøbes i Udlandet, ikke holde ud i Tjenesten saa mange Aar som de, der ere købt her i Landet, synes jeg ikke, at det er mere end rimeligt, end at Ministeren sørger for, at den Kvart Million Kr., som udgives årligt til Hesteindkøb til Hæren, kommer vore egne Opdrættere til gode i Stedet for, at man rejser til Udlandet med dem. Ved Skrivelse af 24de November 1900, som er opført under samme Nr. paa Betænkningen, findes Oplysninger om de 3 Aars Plage, der ere blevne indkøbte til Hæren i denne unge Alder, Som det blev omtalt nylig af den højtærede Krigsminister, ere disse opstaldede paa Depotet „Skjoldemose“, og hvorledes forholder det sig nu med dem? Ja, efter de meddelte Oplysninger synes det den allerdyreste Maade at skaffe Hæren Heste paa, thi disse Heste, der ere blevne

indkøbte saa unge, at de ikke med det samme have kunnet sendes til Brug ved Afdelingerne, ere saa blevne opstaldede et Aar paa dette Depot. Og det oplyses nu, at der sidste Aar er indkøbt 28 saadanne Plage, som have kostet 18,925 Kr. Det er just ikke noget stort Beløb; men derimod har Opholdet paa Depotet og Transporten derfra for disse 28 Heste i dette Aar kostet 11,650 Kr., det bliver i alt noget over 30,000 Kr. Disse Heste staa altsaa Hæren i en Pris af ca. 1,100 Kr. pr. Hest, naar de kunne afgaa til Regimenterne. Det er dog mere, end Hærens øvrige Heste koste, enten de ere købt her eller i Udlandet. Jeg tror derfor ikke, at dette Forsøg tilraader at fortsætte med at remontere Hæren paa denne Maade.

Jeg skal endnu kun omtale en lille Bevilling paa Finansloven, den findes i Betænkningen under Nr. 192. Det er en Bevilling til Bornholms Officersforening, som jeg vil fraraade at bevilge, ikke for Beløbets Skyld, men for Princippets, thi hvis vi i Aar give et Tilskud til denne Forening, kunne vi være ganske rolige for, at Officersforeningerne i Aarhus, Fredericia, Næstved, Odensø osv. næste Aar ville søge lignende Bevillinger. Om en Del Aar ville vi maaske have en Forening, kaldet: „De samvirkende Officersforeninger i Danmark“, den vil søge om et endnu større Tilskud til Administrationsudgifter og andet. Jeg tror derfor, at det vil være heldigt allerede nu at sige Stop med en saadan Bevilling. Jeg fraraadede allerede ved Finanslovens 1ste Behandling at yde Bidrag til „Søløjtnantsselskabet“ og „Søofficersforeningen“, idet jeg gik ud fra, at disse Foreninger til Dels kun havde selskabelige Formaal. Jeg mente, at det ikke var Statens Opgave at yde Bidrag til selskabelige Sammenkomster, men kun til Foreninger, der havde almenyttige Formaal. For disse Søofficersforeningers Vedkommende kan der dog maaske gøres det Raisonnement gældende, at naar de skulle have selskabelige Sammenkomster, kunne de ikke samles paa Skibene, hvor der i Reglen kun findes nogle smaa Lukafer, og hvor der derfor ikke kan finde større Sammenkomster Sted. De nødes derfor til at have en større Udgift til Leje af Lokale